

Сведения, събрани от ПЕТЪР ЛЕНКОВ, съученик на димов от гимназията. 16.1.1974 година.

В седми клас на първа мъжка г-ия ние бяхме три паралелки. В осми клас съкратиха едната и ни пръснаха в другите две. Аз попаднах в паралелката на димов - "А" клас. Класен наставник ни беше Спиридонов /Стронций/. Класът се отличаваше със силни ученици като Генадиев, Чудомир Пръстев и др. Аз бях също от силните, но главно по математическите дисциплини.

Като ученик в гимназията димов се отличаваше преди всички с една забележителна скромност в държанието си и ежедневния живот и с внимателното си отношение към другарите. Аз не помня той да е изпазал в нервност, да повиши тон и да се скара с някого. И с това свое поведение печелеше симпатии. Най често му казвахме Мишо, а на шега мишайко. Като ученик беше между добрите и най-добрите.

Учител по литература ни беше Ив. Стефанов, който доживя до дълбоки старини. По литература обаче Мишо не се е проявил с нищо особено.

Мишо постъпи във ветеринарно-медицинския факултет. Аз постъпих в математическия и същевременно работех при д. Чилингиров като експедитор, инкасатор, коректор. Запознах се добре с първото издание на "Поручик Бенц". Тогавашните книги се издаваха в крайно ограничени тиражи. Помня и кога започнаха преговорите между Добромир и Мишо. Добромир ми даде да прочета романа в ръкопис, за да си кажа мнението. Димов и Добромир постигнаха една компромисна спогодба. Димов със свои средства под формата на полица, която Добромир шконтира.

Към романа имах положително отношение и го казах на Мишо. По тогавашната система Чилингиров работеше с книжари от цялата страна и понеже рискът по пласмента си оставаше за сметка на издателя, аз обикалях из страната да следя как върви продажбата. По това време написах на димов едно анонимно писмо. Писах му, че намирам романа му особено сполучлив главно в разбулването на истината около социалното разслоение на обществото, което рисува и с психологическата си проникновеност. Ние имахме традиция да се събираме на Килил и Методий. Чилингиров беше организатор. По едно време той се отдръпна, защото беше нещо обиден от Ар. Гадоев. Тогавашно като организатори останаха Ас. Генадиев и отчасти В. Койчев. Димов и Койчев по мое впечатление си допадаха по по задълбоченото си отношение към живота и нещата, по това че не бързаха да се вреждат.